

STS de 13 de juny de 2016, recurs 2030/2015

Regulació dels supòsits que donen lloc a la percepció del complement per incapacitat temporal (accés al text de la sentència)

Un ajuntament va aprovar un llistat de supòsits que donaven dret a la percepció del complement de la prestació per incapacitat temporal, previst a l'art. 9 del *Real Decreto-ley 20/2012, de 13 de julio, de medidas para garantizar la estabilidad presupuestaria y de fomento de la competitividad*.

L'Estat va impugnar el decret d'alcaldia que aprovava el complement considerant que la relació de supòsits era tan àmplia que incomplia el dit art. 9 (apartat 5) del *Real Decreto-ley 20/2012*, ja que **comprenia un ventall de situacions que transformava en general el dret al complement**, vulnerant l'excepcionalitat que exigeix el precepte legal.

El TS dóna la raó a l'ajuntament, basant-se exclusivament en el fet que, en aquest cas, l'Estat no ha aportat cap argument científic que justifiqui la seva postura. Conclou de forma molt contundent que no és suficient una opinió subjectiva emanada de qui no té els coneixements tècnics precisos per anul·lar una disposició com la recorreguda, quan l'Estat disposa dels mitjans necessaris per il·lustrar convenientment la Sala sobre la motivació científica de les seves pretensions.